

ESG

Kdo může a kdo musí

Video Transcript

František Kraus: [00:00:01] Chcete se dozvědět více o nových trendech v technologiích a byznysu?

Karel Kotoun: [00:00:04] Zajímá vás, co budou hlavní témata určující budoucnost a jaký dopad to bude mít na Česko?

František Kraus: [00:00:09] Nebo jen chcete vědět víc o práci v konzultingu?

Karel Kotoun: [00:00:12] Potkejte si s námi v parku 12 novém podcastu od Accenture.

František Kraus: [00:00:16] ESG můžeme chápat jako obecnější framework doporučení nebo oblastí, které může jak soukromý, tak veřejný sektor zavádět.

Karel Kotoun: [00:00:26] To ESG tak je definováno, ta sada doporučení, určitými metodologiemi. A v současné době ten stav na ESG je takový, že se my tomu říkáme písmenková polévka.

František Kraus: [00:00:36] Kdo může a kdo musí zavádět SG?

Karel Kotoun: [00:00:39] Tato regulace nebo obecně tento trend bude a už je to dnes i evidentní, dopadat stále více na malé a střední podniky. Pokud vy se chcete dostat jako malý střední podnik a být dodavatelem nějakého

velkého řetězce, tak již dnes máte možnost přeskočit svoji konkurenci, která mohla být na trhu delší dobu, která tam mohla mít lepší jméno. Vy jste schopný přeskočit díky tomu, že budete mít lepší přístup k udržitelnosti. Investice do udržitelných technologií znamenají investice do inovativních technologií. Uhelná elektrárna, stejně tak jako parní lokomotiva, nejsou inovativní technologie.

František Kraus: [00:01:23] Vítejte opět v Parku 12 podcastu od Accenture. Já se jmenuji František Kraus a se mnou je zde je Karel Kotoun. A dneska se budeme bavit o tématu ESG, které úzce souvisí s tématem udržitelnosti a řekněme zelené politiky. Karle, na úvod, mohl by si nám říct, co vlastně ESG jako takové znamená a jak souvisí s často mediálně známými termíny jako Green Deal nebo Sustainable Development Goals nebo s udržitelností obecně?

Karel Kotoun: [00:01:57] Určitě, ESG ta zkratka stojí za e jako environment s k social a G jako governments. De facto to přináší nový pohled na udržitelnost nejenom z pohledu životního prostředí, ale s ohledem na společnost a lidi a zároveň i s ohledem na například regulátory nebo nějaké ty stakeholders společností. Když dám příklady v rámci té části E Environment se dbá na to, aby společnosti nebo instituce eliminovaly svůj dopad na životní prostředí s ohledem na uhlíkovou stopu, s ohledem na efektivní

využívání vody s dopadem na biodiverzitu. To znamená, pokud mají například centrálu nebo pobočku v nějakém ohroženém prostředí, tak aby ho neohrožovaly dále, nebo naopak, aby ho zachraňovaly atd. V rámci toho sociálního pilíře. Tak se hledí například na vzdělávání zaměstnanců, na rovnost platů mezi muži a ženami, na vyváženost právě pohlaví v rámci vedení firem nebo i například třeba na úrazy ve společnosti. No a v rámci toho pilíře G se hledí právě na to, aby ta společnost dělala to, co má s ohledem na regulace. Třeba aby v čase reportoval daně, aby neměla nějaké korupční skandály a aby ale zároveň měla i interně transparentní rozhodovací prostředí, aby prostě tam nedocházelo k tomu, že jejich vlastníci se ze dne na den vyspí a změní kormidlo nebo všechny lidi vyhodí. Znamená to jsou vlastně oblasti a já se na to dívám tak, že to jsou, že to je de facto návod pro společnosti, jak být úspěšné.

Karel Kotoun: [00:03:35] Protože když ta společnost bude využívat méně energie, respektive bude využít energie efektivně, bude zaměstnávat lidi tak, aby byli ti lidi šťastní a opravdu ohodnocení správně tržní hodnotou a bude správně komunikovat s regulátory a bude mít transparentní metodu na rozhodování. Tak to jsou přístupy, které povedou k úspěšnému fungování té společnosti. To bylo, co se týče toho SG teďka, abych odpověděl na otázku, co se týče Sustainable Development Goals, Green Deal a udržitelnosti jako takové. My žijeme v ekosystému určitých nadnárodních společností a organizací. Ty nadnárodní organizace jsou například Organizace spojených národů anebo také EU. No a právě jednotlivé tyto organizace podporují agendu udržitelnosti. Proto Spojené národy vlastně přišli se Sustainable Development Goals. To je řada oblastí, které právě mohou pomoci státům, lidem, městům, společnostem být více udržitelné a jsou právě napojeny potom na ty jednotlivé části E, S, A anebo G. To znamená to je sada doporučení oblastí v rámci udržitelnosti od Organizace spojených národů. Green díl je potom sada regulací, sada zákonů, sada doporučení a dalších nařízení či legislativních prvků z EU, které se zaměřují na to stejné, ale jsou právně

umocnit jen na některé z nich. Příkladem budiž například tzv. EU taxonomie, která de facto definuje, co je zelené a co není zelené. V současné době existuje na to ten prvek E a připravuje se již v současné době EU. Taxonomie na ten prvek S znamená na to sociální zázemí a tak dále.

František Kraus: [00:05:17] Takže abych to shrnul ESG můžeme chápat jako řekněme obecnější framework doporučení nebo oblastí, které může jak soukromý, tak veřejný sektor zavádět. Sustainable Development goal jsou řekněme už kritizované cíle OSN, které ovšem nelze úplně vymáhat a Green Deal už jsou konkrétní regulace, jako například EU taxonomie, kterou si zmiňoval. Chápu to tak správně?

Karel Kotoun: [00:05:44] Chápeš to skvěle. Navázal bych akorát na to, že to ESG, se kterým se začalo, tak je definováno. Ta se do doporučení určitými metodou legiemi a v současné době ten stav na ESG je takový, že my tomu říkáme písmenková polévka. Jsou tady organizace jako G a CSFD, SSB, SSB a tak dále, které kdyby sis dal náhodný generátor písmenek, tak ti z toho vypadnou stejné tyto organizace. Je to opravdu písmenka polévka a každá má svojí definici co to znamená. Ééé, co to znamená udržitelná společnost? Co se v současné době děje dochází ke konvergenci těchto metodologií, protože opravdu je to náročné pro společnosti. Například tady co na trhu existuje, tak společnosti se bojí vykázat nějakou svůj report ohledně udržitelnosti na základě nějaké metodologie, protože jiná společnost, která vyučuje jinou metodologii v tom porovnání, které sice není porovnatelné a z pohledu běžného spotřebitele to stále bude porovnat, tak může ta druhá společnost vzít lépe než ta první společnost, ačkoliv třeba bude dělat horší věci v rámci udržitelnosti. Protože vzhledem k tomu, že tady není jednotná metodologie, tak jako v účetnictví podvojně účetnictví. 500 let s námi a funguje stále tak, protože tady není zatím jednotná zavedená metodologie, tvoří to problémy. Ale jak jsem předeslal, tak dochází ke konvergenci těchto metodologií. Pod záštitou Affairs Affairs

společně právě s institucí IPS. Ssp se snaží unifikované a přijít s opravdu jednotným přístupem k měření a doporučování a vůbec oblastem, na které se má ta daná společnost nebo ten subjekt zaměřovat tak, aby to bylo porovnatelné globálně. To znamená, to se děje, ale zatím podle mě jsme to ještě stále daleko.

František Kraus: [00:07:25] Tady bych se možná zastavil, když se bavíme o této jednotné metodologii podle šéfa RS. Týká se to opravdu všech těch tří oblastí Environmental Social i Government is anebo není to jenom zaměřené například na emise CO2?

Karel Kotoun: [00:07:42] Je to zaměřené na všechny ty oblasti. Ale máš pravdu, že jako ta E část je nejvíce kvantifikovat, ona je nejvíce vědecká, ale právě proto se tady pracuje na té EU s taxonomie rozumím tímto způsobem, aby i právě ta byla kvantifikovat ono. No a z pohledu toho účetnictví ono to a welfare se to dělá hlavně kvůli tomu, že má velkou globální moc v rámci A a i zkušenosti v rámci stanovování globálních standardů a zároveň tato vlastně aktivita spadá obecně SG spadá. Můžeme se na to dívat z dvou pohledů. Buď se jedná o risk management, protože když budeš vědět, jaký má ta tvoje daná společnost dopad na životní prostředí, na potenciální odchod svých zaměstnanců nebo na potenciální rizika vůči regulaci apod., tak tím jakoby limituje svoje riziko to, že buď se na to dá podívat z díla z pohledu risk managementu, anebo také se na to dá dívat právě z pohledu účetnictví, tzv. nefinanční ho reportingu, což jsou budovy i regulace z EU, tzv. nf out, které právě regulují tento nefinanční reporting. A proto je vlastně proč to a Jafar se tlačí dopředu, protože to zase zapadá do jejich zkušenosti, do jejich historie a já věřím tomu, že to byla správná volba, že? Ale Faye se toho zhostila a.

František Kraus: [00:08:53] To je vlastně v rámci pouze určité varianty a affairs, protože Affairs má mnoho, mnoho verzí, řekněme používaných v různých odvětvích nebo podle jednotlivé legislativy. A tak mě zajímá, jestli v rámci DSG taky používáme různé varianty, nebo jestli je É v rámci pouze jednoho systému

a je RFA, RS nebo vlastně všech.

Karel Kotoun: [00:09:15] Oni stále na tom pracují a právě na tom pracují s organizací, která se jmenuje ESA BSB. Říká se tomu zkráceně sazby. No a ta organizace se na to dívá. Sektorová je, protože právě ty různé metodologie jsou ať už univerzální, bez ohledu na to, co ta společnost vykonává. To znamená, můžeš porovnávat elektrárnu se supermarketem a s prodejci automobilů, anebo právě se můžeš na to dívat. Sektorový budeš mít sektorové otázky, konkrétně na teplárny, na ty supermarkety, na prodejce aut, tomu apod.. My To znamená ten NFS přístup by měl být jednotný, ale bude sektor ve odlišný.

František Kraus: [00:09:51] Kdybychom se teda zaměřili na nějaký konkrétní příklad, co vlastně můžu já dneska vykazovat v rámci SG a jestli třeba máme už firmy, které to dělají.

Karel Kotoun: [00:10:01] A určitě se to děje. Například ve Velké Británii už je to mandatorní pro firmy u určité výše zisku nebo určitého počtu zaměstnanců. A v Evropské unii se na to bude přicházet například teďka. Banky na základě vyjádření od EBA jsou povinny také reportovat. Nefinanční je i právě dopad jejich aktivit na životní prostředí a podobně. Investiční fondy od příštího roku budou muset klasifikovat své fondy do třech kategorií. Buď nějaké hnědé, světle zelené a nebo tmavě zelené. Je to vlastně regulace SF, která právě mandatorní nařizuje investičním společnostem nebo obecně společnostem, které mají taky investiční produkty, transparentně klasifikovat jejich nabídku produktů dle SG metodologie. Pro jejich spotřebitele to znamená ta regulace de tímto způsobem tímto směrem a vyvíjí se to, co vlastně ty společnosti mohou potom reportovat. Tak když se podíváme na tu é oblast a vezmeme si třeba příklad těch investičních fondů pro příklad, tak investiční fond z ohledu na é ho bude zajímat právě dopad těch aktiv. Kam oni investují Na uhlíkovou stopu, na vodu, na odpad, jak nakládají s odpadem, na biodiverzitu, na využívání, vlastně typ energie a podobně, což je přímo v tom spojené s tou uhlíkovou stopu. Zároveň ho bude zajímat

vlastně ten fond, jak ten daný, tak toto je aktivován. To může, může mít budova, nebo to může být společnost, akci a tak dále. Jak zaměstnává ty své zaměstnance? Jak jsem se vlastně o tom vyjadřoval, jak je vzdělává a podobně? A potom jestli nemá na ké skandály, to znamená tohleto. Vlastně lze asi dnes již reportovat, ale já bych na to navázal možná zajímavější oblastí, a to je malé a střední podniky, protože tady se bavíme o velkých nadnárodních korporacích, které na to mají týmy anebo mají finance prostředky, aby za to zaplatily. Ale tato regulace nebo obecně tento trend bude a už je to dnes i evidentní, dopadat stále více na malé a střední podniky.

Karel Kotoun: [00:11:55] Proč? Hlavně ze dvou důvodů. Buď mají nákou matku v zahraničí, která to po nich požaduje, anebo což je ještě zajímavější, o níž jsou dodavatelé nějakému velkému nadnárodním odběrateli. Například tady máme v Brně jednu mezinárodní společnost, která prodává produkty produkty on line, tak vlastně ta může požadovat po svých dodavatelích, aby splňovali nějaká é g kritéria. A to už se dnes děje. A potom je samozřejmě velká otázka těch malých a středních podniků. Co my s tím jako vy můžeme dělat? My tomu nerozumíme. Jak jsem říkal, písmenko H polévka. Nemáme tady podporu zákoně, není to povinné, není to potřeba, aby to oni dělali. A některé z nich ani nemají de facto mandatorní povinnost transparentně ukazovat svojí výkaz zisků a ztrát na justici, protože to je vlastně pro mikro jednotky to není povinnost. Pro mikro jednotky je povinnost pouze balanc šít, tam vlastně nutně vykazovat. To znamená tyto malé, ty malé a střední podniky, to budou ty vlastně, které nejvíce v tom budou hledat. A proto je potřeba, aby tady byla jednotná metodologie, která bude jednoduše pochopitelná, aby byla optimálně sektorově zaměřená, protože když nebude sektorově zaměřena, tak tam bude spousta otázek, které to akorát je složitý. A za třetí to musí být i zároveň jako v zákoně podchyceno, protože je podle mě v zájmu státu a v zájmu všech nás, abychom dokázali efektivně kvantifikovat negativní externality a ať už našich jako našeho chování anebo těch malých a středních

podniků. Já se zeptám tebe, jestli můžu, protože vlastně tady se bavíme stále o společnostech, ale o i o jedincích. Co ty o tom víš? Právě jako říkám, že tady je nejednotná metodologie a tady o tom mluvím. Ale co ty? Jakoby o tom víš jako laik z venku.

František Kraus: [00:13:32] Tak já zatím co jsem slyšel a četl, tak je především otázka financování, když mluvíš právě o malých středních podnicích, to si myslím, že je dobrá oblast, na kterou jsme se mohli zaměřit. Myslím si, že zvlášť Čechách jsou tyhle ty firmy často řekněme skeptické vůči vůči takovýmhle regulacím zvlášť, protože to pro ně bude znamenat složitější fungování, větší náklady a některé firmy se budou obávat toho, že možná budou muset skončit nebo omezit svůj byznys. A především je tady ta otázka financování ze strany bank, protože se bavíme o tom, že některé firmy, které právě z pohledu EU taxonomie nebo jakéhosi scoring z pohledu SG budou brány jako neudržitelné, neekologické, tak jestli nebudou penalizován, i když budou žádat o financování.

Karel Kotoun: [00:14:21] Ty malé a střední podniky to tak jako budou vnímat na začátku. A já jsem se vyjádřím k tomu, že to může být vnímáno a mělo by to tak být vnímáno jako obchodní příležitost. Proč? A nejenom na v ČR, ale obecně i v Evropě. Proč? Protože velké nadnárodní odběratelské řetězce toto začínají požadovat od svých dodavatelů. To je fakt. To znamená, pokud vy se chcete dostat jako malý a střední podnik a být dodavatelem nějakého velkého řetězce. Tak již dnes máte možnost přeskočit svoji konkurenci, která mohla být na trhu delší dobu, která tam mohla mít lepší jméno. Tak vím, že to vy jste schopný přeskočit. Díky tomu, že budete mít lepší přístup k udržitelnosti, budete používat lepší materiály, budete lépe nakládat se svými zaměstnanci, budete lépe komunikovat s tím regulátorem. Znovu se opakuji s G oblastí. To znamená, dnes to může být také vlastně vnímáno jako obchodní příležitost. Co se týče financování, tak ano. Banky dnes již toto také berou v potaz, ale banky, protože si to uvědomují. Za prvé kvůli byznysu, protože oni stále musí dál dávat úvěry,

nemohou přestat dávat úvěry všem dnes, ale zároveň i kvůli tomu tranzitu hornímu riziku, protože tady vyvstává dnes potenciální systémové riziko. Možná ano, kvůli nějaké energetické transformaci, ale je to tranzit, horní riziko, junction risk je to vlastně, se kterým oni musí pracovat. To znamená, banky nemohou dnes jako vy přijít a říct u většiny normálních malých podniků, pokud nepálí plasty na zahradě a potom z toho něco neprodává, nějaký extrémní případy, tak nemůžou ti říci já ti ty peníze nedám.

Karel Kotoun: [00:15:57] Co? Ale by oni měli dělat banky, aby pomohli právě té tranzity, proto ten tranzit, horní risk co oni mohou udělat, tak mohou pracovat aktivně s těmi klienty. To znamená, když přijde malé a střední podnik, který o tom neví a má špatný rating, špatné SG skóre, tak banka by neměla říci ne, já ti to nedám nebo ne? Já ti dám velkou úrokovou sazbu. Ale měl by říci pojďme na tom pracovat. Pojďme si stanovit cíl, ke kterému lze i trvat. Pojďme si stanovit cíl snížení uhlíkové stopy. Pojďme si stanovit cíl vyrovnání platů mezi muži a ženami. To znamená ta bankami vlasly efektivně pracovat svými společnostmi, protože ty banky, její hlavní efekt a i hlavní předá Hodnota podobně jako z poháru AXN Short je multiplikační efekt na ten trh. Oni mají možnost ovlivnit, co ty společnosti dělají, kam ty společnosti investují a tím pádem vlastně ovlivnit jejich budoucnost. To znamená, toto je hlavní, jasně vliv pracovat s těmi cíli, protože se jedná opravdu o nás, o nějaký přechod, o tranzit si z bodu nula, kde jsme dnes do toho cílového bodu nake cirkulární ekonomiky budoucnosti.

František Kraus: [00:16:59] Ty jsi vlastně mluvil o podpoře ze strany bank? A banky už dneska vlastně podporují podnikání při jeho startu, protože mají zájem to podnikání rozvíjet a financovat. Takže nabízí různé inkubátory nebo různé soutěže, kde nové podniky můžou začít získat nějaké finance na na rozjezd podnikání nebo i v rámci poradenství malým a středním podnikům. Bankéř vlastně dokáže pomoci firmě třeba s byznys plánem a s takovými věcmi, což je sice super, ale v konkrétně případy SG a špatné situace firmy.

Tak když si vezmeme, že většina z našich malých a středních podniků jsou právě dodavatelé, o kterých jsi mluvil. Ono to často třeba bude znamenat změnu výrobního procesu, aby byl udržitelnější. Myslíš si, že je tady prostor pro banky, aby podporovaly změnu u malých a středních firem i v téhle oblasti, která může být poměrně komplexní.

Karel Kotoun: [00:17:51] Ale si myslím, že určitě prostor. A myslím, že se to i dnes už děje, protože financují. Pokud dneska malý a střední podnik přijde za bankou a řekne mám tady projekt na financování nové výrobní linky, ta výrobní linka bude spotřebovávat o 30 % méně elektřiny zároveň. Vedle toho si postavím bioplynu, která mi bude generovat energii, plus nějaký reziduální plyn, který potom můžu vlastně prodávat do sítě. A přineseš takový pro pauzu risk manažerovi do banky, Tak ten manažer řekne a samozřejmě budeš nějaká firma, která třeba budu mít dva roky minimálně nějakou sodovku a nebudeš mít. Nebude to firma, která bude někde na Bahamách a bude mít nějaké čisté vlastníky. Tak ten risk manažer přijde a řekne Super, pojďme to udělat. To znamená dnes, jak jsem vlastně říkal, ten EEG nebo EEG oblast je jedna jakoby z možných pohledů na EEG je risk management. A dnes se vlastně toto rozhodování děje automaticky. Ty banky rozhodují o rizikovitosti. Když dám druhý příklad když přijde uhelná elektrárna, která prokazatelně bude mít větší náklady kvůli vyšším cenám emisních povolenek z EU, ETS systému. Zároveň ta elektrárna bude mít prokazatelně větší nákladovost. Například pokud bude chtít přejít na biomasu, tak teďka je tady nedostatek biomasy a bude mít zároveň také prokazatelně na trhu evidentní trend, že lidi přestávají kupovat neudržitelnou elektřinu.

Karel Kotoun: [00:19:15] Dám vám příklad. Tak ten risk manažer řekne to je rizikové, do toho investovat nechci. Co ale kdybychom vlastně udělali potenciálně? Vy máte vedle vaší elektrárny x tisíc hektarů pole. Co kdybychom tam spolu zainvestovali společně? S jakým evropským dotačním programem? Solární elektrárnu? To znamená, ta banka bude moci financovat, má z toho úroky. Zároveň to ale

financuje do něčeho, co je udržitelné. Tím pádem si zlepšuje něco, čemu se říká tzv. green ase 2. Což je vlastně potom na to. Na to se dohlíží z pohledu investorů a tím pádem jsou všichni spokojeni. To znamená, dnes se tyto oblasti, které se vlastně dělají, nebo které si zmiňovaly, jestli banka to za finance, jestli se to stane, dějou běžně. Proto pokud tam je jakoby běžný normální kontext, pokud tam přijde společnost, která, jak jsem říkal, nevydělává, má nejasné vlastnictví a chce zainvestovat linku, která nedává smysl, tak samozřejmě už i dnes ten risk manažer řekne, že ne. Bohužel se omlouvám a na to vám nedám prostředky.

František Kraus: [00:20:14] Já bych ještě dodal, že podtitulem dnešního téma je kdo může a kdo musí zavádět SG. A tady bych možná teda okomentoval, že z pohledu toho, o čem jsme se bavili, právě ty menší podniky tady na lokálním trhu. Pravděpodobně se budou muset k tomuto tématu nějak vyjádřit, ale jak jsi říkal, mají zde tedy prostor hledat právě to financování pro jejich řekněme ze začlenění a zároveň budou mít ještě i prostor čerpat na to určitě nějaké dotace. Ale když jsi mluvil o té o příkladu té uhelné elektrárny, tak tady bych se možná zeptal. Uhlenná elektrárna, to už je přece jenom větší byznys, který může nějakým způsobem fungovat i na jiných trzích a může řekněme nějakým způsobem obejít tu EU taxonomii s tím, že třeba bude shánět financování někde mimo EU?

Karel Kotoun: [00:21:08] Určitě může, ale ten systém kvůli velkým světovým investorům, jako například Black Rock, začíná být čím dál tím víc propojen. Vezmeme si příklad. Třeba lokální uhelná elektrárna bude chtít rozšířit o další blok své působení a půjde si požádat peníze do bangladéšské banky, například bangladéšské banka. Ne že bych se chtěl nějak dotknout. Bangladéš jako státu je příklad bangladéšské. Banka nepodléhá EU taxonomii, tím pádem není s tím problém. Ale jak to doběhne tu elektrárnu? Za prvé ta elektrárna bude mít dva komíny, tím pádem bude muset kupovat dvakrát tolik více povolenek. To znamená otázka, jestli tady bude vůbec byznys gas pro tu samotnou elektrárnu, aby do toho investovala. Kdyby tady

byl byznys gas a šla by opravdu do té bangladéšské banky, tak banka krajská banka se na to podívá, teoreticky to vyhodnotí, jako že jim půjčí peníze a co se stane posléze? Banka jako taková si musí půjčovat peníze od centrální banky anebo od externích investorů tzv. finding. Pojdme se podívat na ten příklad té centrální banky. Pokud centrální banka jí také peníze půjčí za nákou běžnou repo sazbu, tak centrální banka má přímý potom vliv na dluhopisy Bangladéše a pokud toto oni budou dělat, se stane z Bangladéše například nějaký nějaký ráj pro právě investování do uhelných elektráren, tak bangladéšské státní dluhopisy, které musí poskytovat na finančních trzích tak, aby vláda měla dostatek prostředků na fungování, protože určitě funguje s nějakým schodkem, tak bangladéšské státní dluhopisy, následně vlastní, si potom nikdo nekoupí.

Karel Kotoun: [00:22:39] Tím pádem vláda nebude mít dostatek prostředků na to, aby fungovala. Tím pádem řekne centrální bance Nepůjčujte bankám, které mají velkou expozici na uhelnou elektrárnu. Tím pádem ty banky ji nepůjčí. To znamená ten setrvačnický, efekt, efekt setrvačnosti tam potom doběhne. No a pokud vlastně vezmeme ten druhý příklad, co jsem říkal ta banka si půjčuje od centrální banky, ale od investorů, tak ti investoři uvidí právě to, co jsem zmiňoval asi 2tis IU, které nebude přívětivé a nepůjčí té bance peníze. To znamená, dnes by to bylo možné, aby se ta elektrárna půjčila, ale v horizontu jak tento vlastně efekt SG se bude dále dále rozšiřovat a multi aplikovat, tak to možné nebude. To znamená, i když vlastně ta dneska banka té elektrárně půjčí, bude to kontrakt na deset let, tak posléze by to mohlo doběhnout, protože by se mohla stát ne likvidní, protože buď ji nepůjčí investoři, anebo ji odřízne centrální banka. Jsou to hypotetické scénáře, ale ten koloběh opravdu je tak provázaný přes ty globální investory i investiční trhy, že je to i dnes velmi, velmi složité.

František Kraus: [00:23:39] No a co v případě kompletního, řekněme off ringu toho rozvoje. Místo toho, abych investoval do výstavby elektrárny tady v Čechách nebo její rozšíření,

tak přesunu další blok uhelné elektrárny třeba do Číny.

Karel Kotoun: [00:23:54] To je teoreticky možné.

František Kraus: [00:23:56] Protože to je jedna z velkých obav, řekl bych, odpůrců, řekněme green dealu a téhle té politiky, že zavádíme opatření, které dávají smysl, ale zavádíme je vlastně na evropském hřišti a zatím jsou tady jiné země, které ty opatření ignorují. A to vlastně znamená, že jediné, co uděláme, je, že vlastně omezíme vlastní průmysl a ten se přesune někam jinam.

Karel Kotoun: [00:24:22] To se asi může teoreticky stát. Samozřejmě ale investice do udržitelných technologií znamenají investice do inovativních technologií. Uhelná elektrárna, stejně tak jako parní lokomotiva, nejsou inovativní technologie. Takže tím, že my tady budeme podporovat investice do tohoto odvětví, to za prvé bude vytvářet nové typy pracovních příležitostí, které tady dříve nebyly. Zároveň to bude znamenat vznik nových společností, které se na tuto oblast budou specializovat. A tím, že to budou společnosti s vyšší přidanou hodnotou, tak teoreticky vlastně i to pomůže evropské ekonomice jako celku. Takže já bych jakoby se na to díval tak, že to je opravdu odklon od negativních starších technologií na ty nové, což prostě znamená opravdu tu tranzit si celé ekonomiky.

František Kraus: [00:25:07] Já bych to možná zakončil příkladem, který mě teď napadl. Spousta lidí bralo smutně, když z Čech odešla výroba sirek Solo Sušice, které byly velmi, velmi slavné a dneska se vyrábějí v Indii. Na druhou stranu asi už zde není prostor v Evropě investovat do manuální výroby sirek a je tedy otázka si říct, jestli chceme i nadále podporovat uhelnou energii nebo podobné typy průmyslu. Děkujeme Vám za pozornost a těšíme se na další podcast. Poslouvejte nás na jakékoli vaší oblíbené. Potká své platformě dál. A pokud jste to ještě neudělali, klikněte na odběr. Děkujeme.

Karel Kotoun: [00:25:50] Děkujeme.

Copyright © 2022 Accenture
All rights reserved.

Accenture and its logo
are registered trademarks
of Accenture.